

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

***XVII Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих
учених***

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ»**

17 травня 2024 року

м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА

МОЛОДИХ: Матеріали XVII Міжнародної

науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених. Рівне: РВВ РДГУ. 2024. 131 с.

Організаційний комітет:

Павелків Роман Володимирович – доктор психол. наук, проф.; – голова оргкомітету;

Дейнега Олександр Вікторович – доктор екон. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

Сачук Роман Миколайович – доктор вет. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор техн. наук, проф.;

Сойчук Руслана Леонідівна – доктор пед. наук, проф.;

Войтович Ігор Станіславович – доктор пед. наук, проф.;

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор екон. наук, проф.;

Павелків Віталій Романович – доктор психол. наук, проф.;

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культ., проф.;

Грицай Наталія Богданівна – доктор пед. наук, проф.;

Михальчук Роман Юрійович – канд. іст. наук, проф.;

Гамза Анна Володимирівна – канд. пед. наук, доц.;

Красильников Андрій Сергійович – Голова студентської ради РДГУ, здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Ковальова Ілона Василівна – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;

Масовець Богдан Петрович – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;

Павелко Дмитро Ростиславович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Стасюк Микола Павлович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Козяр Владислав Романович – здобувач вищої освіти I курсу Інституту мистецтв.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 30.05.2024 р.).

Особливий інтерес у педагогіці представляють толерантні взаємостосунки (міжособистісна толерантність), тобто те, як особистість в безпосередній взаємодії з іншими реалізує толерантний підхід. Поняття толерантності як стосунки відображає якісний бік того зв'язку, який виникає між людьми під час взаємодії. Взаємовідносини, які розвиваються внаслідок прояву толерантності, можна розглядати як «толерантні взаємини», «толерантні відносини», толерантні взаємостосунки.

Проаналізувавши педагогічні та психологічні характеристики, параметри і механізми толерантності (толерантного ставлення), Л.Тарасюк узагальнює:

– толерантне ставлення – це оціночне і установче явище, де об'єкт оцінює себе за значимістю: небезпечний – безпечний; присмний – неприсмний; корисний – шкідливий; байдужий – небайдужий;

– толерантність розглядається через дії і поведінку, під час яких виникає довіра, відкритість, прийняття, визнання та розуміння, повага, дискусія, здатність до співіснування з іншим через ненасильницькі форми взаємодії тощо;

– толерантне ставлення актуалізується тільки тоді, коли думки, оцінки, вірування, поведінка інших людей не збігаються з думками, оцінками, очікуваннями суб'єкта взаємодії;

– толерантне ставлення залежить від рівня розвитку взаємостосунків між суб'єктами і проявів смислової активності;

толерантність у взаємостосунках – це яскравий прояв суб'єктивності: здатності виходити (в своїх діях) за межі самого себе. В даному випадку, чітко простежується зв'язок суб'єктивності з індивідуальністю [3].

Для початкової школи проблема виховання толерантності актуальна сама по собі. На цьому життєвому етапі починає складатися взаємодія між 20 - 30 дітьми, які прийшли з різних мікросоціумів, з різним життєвим досвідом і з несформованістю комунікативної діяльності. Для плідного навчання в класі необхідно звести ці суперечності в процесі взаємодії до якоїсь загальної основи. Ненасильницьке, шанобливе суб'єкт-суб'єктне ставлення, гармонізація взаємовідносин у класі, виховання толерантності сприяють розвитку співпраці.

Толерантність - це і соціальний чинник, що спрямовує міжособистісні стосунки в суспільстві до співпраці, зв'язує індивідів між собою, а також із традиціями, нормами, культурою тощо.

Виховання толерантності неможливо в умовах авторитарного стилю спілкування «вчитель - учень». Тому однією з умов виховання толерантності є оволодіння вчителем початкових класів демократичними механізмами в організації навчального процесу та спілкуванні школярів один з одним і з учителем. Саме в початковій школі важливо навчити школяра, з одного боку, приймати іншого як значимого і цінного, а з іншого боку - критично ставитися до своїх власних поглядів [2].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Декларація принципів толерантності від 16 листоп. 1995 р. Ст. 1. Верховна Рада України : офіц. веб-сайт. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?995503>.

2. Сухопара І.Г. Формування у молодших школярів толерантності як соціально-ціннісних якостей особистості: теоретичний аспект. Педагогіка толерантності, 2012. №1-2. С. 110-111.

3. Тарасюк Л. С. Проблема культури толерантності в сучасному суспільстві. Гуманітарний часопис. 2013. № 1. С. 39-44.

ДО ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Багній О.П., здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти

Янцур Л. А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри дошкільної педагогіки і психології та спеціальної освіти імені проф. Т. І. Поніманської

Рівненський державний гуманітарний університет

У Базовому компоненті дошкільної освіти в Україні зазначається, що художньо-практична образотворча діяльність передбачає знання характерних особливостей, специфіки і засобів художньої виразності різних видів образотворчої діяльності. [1]. Образотворча діяльність яка включає малювання, ліплення та аплікацію має велике значення для всебічного розвитку дитини і зокрема в підготовці її до школи. Всебічна підготовка дітей до школи починається задовго до того, як дитина вступає до школи. Умови успішної реалізації завдання підготовки дітей до школи залежать, насамперед, від сім'ї та дошкільного закладу. Дитина повинна володіти певним рівнем інтелектуального, морального, вольового, естетичного та фізичного розвитку.

Ознайомлення з великою і загадковою країною образотворчого мистецтва є однією з умов успішного навчання дитини в школі.

Образотворча діяльність сприяє всебічному розвитку особистості, про що писали ще педагоги минулого: Я. А. Коменський, І. Г. Песталоцці. У дошкільному віці в процесі образотворчої діяльності у дітей поглиблюються знання про навколишній світ, про засоби і способи їх відображення, передачі, «розсуваються межі» пізнання.

Образотворча діяльність – це постійна практика. Особливе значення образотворча діяльність має в підготовці руки дитини до письма: певне положення кисті руки, вміння тримати олівець, ручку. В. О. Сухомлинський писав: «Джерела творчих здібностей і обдарувань дітей – на кінчиках їх пальців. Від пальців, образно кажучи, йдуть найтонші джерельця, які живлять джерело творчої думки. Чим більше впевненості і винахідливості в рухах дитячої руки, тим тонша взаємодія із знаряддям праці, чим складніші рухи, необхідні для цієї взаємодії, тим глибше входить взаємодія руки з природою, з суспільною працею в духовне життя дитини. Іншими словами: чим більше майстерності в дитячій руці, тим розумніша дитина» [4, с. 125].

У процесі образотворчої діяльності розвивається не тільки спритність рук, а й зорово-моторна координація. Під час малювання діти зображують предмет, проводячи лінії в різних напрямках, різної товщини та довжини. Руки

руки контролюються візуально і обмежені площиною аркуша паперу, але це обмеження не вимагає особливої уваги і зміцнення волі, як при письмі. На заняттях з малювання в старшій групі діти оволодівають навичкою вільного володіння олівцем і пензлем, вчать регулювати свої рухи за темпом, силою натиску, в результаті чого у них виробляється плавність, рівномірність руху руки. У процесі малювання предметів різної форми, величини, пропорцій освоюється вміння зберігати певний напрямок руху і в міру необхідності застосовувати цей напрямок, витримувати необхідну тривалість руху, підпорядковуючи його розмірам предмета по ширині і довжині. Усьому цьому більшою мірою сприяє декоративне малювання: малювання за мотивами килимарства, вишивки, петриківського розпису тощо.

Як зауважує О. О. Дронова, нові, сучасні підходи до педагогічного супроводження діяльності малювання пов'язані з діагностичними, корекційно-розвивальними, арт-терапевтичними можливостями, соціалізації дитини, гармонізації її стосунків із соціумом, збереження здоров'я та розвитку усіх сфер особистості. Завданням педагога у розробленні педагогічної технології супроводження малювання в дошкільному освітньому закладі є передусім збереження феномена дитячої творчості, розвиток інтересу до малювання та ціннісного ставлення дитини до цієї діяльності, ознайомлення дітей із зображальними матеріалами та їхніми можливостями для створення виразного малюнку, ознайомлення з графічними та живописними техніками і збагачення досвіду творчих дій з матеріалами. [5, с. 230]. Навчання образотворчої діяльності неможливе без формування таких розумових операцій, як аналіз, синтез, порівняння, узагальнення. На заняттях образотворчої діяльності відбувається знайомство дітей з основними формами, близькими до геометричних фігур, як плоскими, так і об'ємними, уміння виділяти їх з навколишньої дійсності, порівняти їх за величиною, довжиною, шириною, висотою, співвідносити величину частин зображуваного предмета та їхнє просторове розташування, вчиться бачити конструкцію, схему. Ці набуті знання та вміння сприяють оволодінню елементарними математичними поняттями на уроках математики в школі.

Малюючи, дитина вчиться бачити світ у всьому різноманітті кольору, опановує певні кольорні еталони. У малюнку може визначити засоби виразності: колір у всіх його проявах, світло і композицію.

Ліплення дає змогу зобразити предмети в тривимірному просторі. Під час ліплення дитина передає форму людини, тварин, птахів, фруктів, овочів, посуду тощо. Властивості матеріалів, які використовуються у ліпленні, дають змогу неодноразово змінювати форму, досягаючи бажаної виразності. Саме ліплення дає змогу створити предмет в його реальній тривимірній формі, розвинути м'язи кисті руки, підготувати руку дитини до інших видів образотворчої діяльності, до письма. У ліпленні фігури людини дитина старшого дошкільного віку має навчитися передавати рух, вік, характер і динаміку дії героя. Діти вчать таким прийомом ліплення, як розкочування коловими і прямими рухами долоней, скачування, сплюснення, витягування, втискання, притискання, защипування, розрізання та надрізання стекою. Під час виготовлення виробів використовуються різні способи ліплення: конструктивний, скульптурний, комбінований. Вивчення предмета за допомогою руки і погляду з аналізом його частин, порівнянням пропорцій дає можливість дитині розчленувати складну форму предмета на прості геометричні фігури та виділити основну частину, дотримуючись співвідношення частин зображуваного.

Займаючись аплікацією, діти вчать прийомам викладання, намазування і наклеювання готових вирізаних форм, створювати форми шляхом обривання і різних способів вирізування з паперу і інших матеріалів, наклеювати їх на кольоровий фон. Діти виконують як індивідуальні, так і колективні роботи, вчать акуратності, посидючості, засвоюють нові прийоми вирізування, правила роботи з клеєм.

На думку Л. Олійник, процес малювання, ліплення, аплікації викликає у дітей позитивні емоції, задоволення від роботи з образотворчим матеріалом, результатом якого є виразні образи [3, с. 98].

Дослідження психологів показують, що велике значення для оволодіння діяльністю учіння має сформованість у дітей образних уявлень, які найуспішніше формуються в процесі образотворчої діяльності. Що більше в дітей розвинене сприйняття, спостережливість, що ширший запас їхніх уявлень, то повніше й точніше відображають вони дійсність у своїй творчості, то багатшими, виразнішими є їхні малюнки. В образотворчій діяльності шестирічних дітей знаходять відображення такі специфічні особливості їхнього мислення, як конкретність, образність. Образотворча діяльність дитини найтіснішим чином пов'язана не тільки з окремими функціями (сприйняттям, пам'яттю, мисленням, уявою), а й з особистістю в цілому.

Особливо важливим є зв'язок малювання з мисленням і мовленням. Усвідомлення довкілля відбувається в дитини швидше, ніж накопичення слів та асоціацій, і малювання надає їй можливість найлегше в образній формі виразити те, що вона знає і переживає, незважаючи на брак слів. Залучення образних порівнянь, віршованих текстів для естетичної характеристики предметів сприяє розвитку в дітей образного, виразного мовлення. Педагог також активно залучає дітей до пояснення завдання, послідовності його виконання.

У процесі аналізу робіт наприкінці заняття діти розповідають про свої малюнки, ліплення, висловлюють судження про роботи інших дітей. На заняттях з образотворчої діяльності в дітей формуються також навички роботи в колективі та для колективу, формується вміння узгоджувати свої дії з товаришами, уміння слухати та запам'ятовувати завдання, уміння оцінювати свою роботу, вкладатися у визначений відрізок часу, планувати свою діяльність, уміння довести свою справу до кінця.

Під час образотворчої діяльності формуються елементи навчальної діяльності: вміння слухати та виконувати вказівки педагога, розуміти поставлене завдання, що має велику важливість за готовності до шкільного навчання. Щоб намалювати, створити зображення, дитина має застосувати певні способи, які необхідні для розв'язання даного образотворчого завдання. Набуте на заняттях з образотворчої діяльності вміння контролювати свою роботу допоможе дитині й під час виконання завдань у школі.

Образотворча діяльність у вільний від занять час, коли діти малюють, конструюють, ліплять за власним вибором, дають великі можливості для формування таких необхідних якостей у шкільному навчанні, як активність і самостійність.

Уже в дитячому садку, під час образотворчої діяльності, формуються в дітей навички працьовитості, щоб у школі кожна дитина могла сама готувати своє робоче місце, і щоб вона до цього була привчена, домагатися отримання бажаного результату. Засвоєння вмінь і навичок під час навчання малювання, ліплення, конструювання пов'язане з

розвитком таких волевих якостей особистості, як увага, завзятість, витримка.

Важливим є також вироблення психологічної готовності дитини до школи: бажання вчитися, прагнення дізнаватися нове, опанувати вміння, цілеспрямовано й організовано займатися, уважно вислуховувати й виконувати вказівки педагога. Виховання вміння регулювати свою поведінку, керувати своїми бажаннями, Великі можливості для формування підпорядковувати їх інтересам справи, уміння відмовитися від того, що хочеться робити (бавитись, гуляти), та примусити себе виконувати ту діяльність, що необхідна (займатись, готувати домашні завдання). цих якостей є на заняттях образотворчою діяльністю [2, с.8-10].

Таким чином, можна зробити висновок, що образотворча діяльність не тільки дає можливість розвитку у вихованців образотворчих здібностей, художнього смаку, естетичного сприйняття, фантазії, творчої індивідуальності, а й сприяє оволодінню обсягом знань, навичок та вмінь у галузі малювання, ліплення, аплікації, діти отримують можливість успішного навчання в школі. На заняттях у дитячому садочку формуються та закріплюються вміння та навички, необхідні в навчальній діяльності: здатність слухати та запам'ятовувати завдання, виконувати його за визначений час; вміння планувати та оцінювати свою роботу, доводити справу до кінця, знаходити помилки та виправляти їх; утримувати в порядку робоче місце, інструменти та матеріали.

Список використаних джерел:

- 1 Базовий компонент дошкільної освіти в Україні (нова редакція). Наук. кер. А. М. Богущ. Київ, 2021. 46 с.
2. Ликова І.О. Образотворча діяльність в дитячому садку. Харків: Ранок, 2008. С. 8-10.
3. Олійник Л. М. Зображаємо оточуючий світ. Харків: Веста: Видавництво «Ранок». 136с.
4. Сухомлинський, В. О. Вибрані твори [Текст] : в 5 т. Т. 1 : Проблеми виховання всебічно розвинутої особистості; текст, приміт. підгот. О. Г. Дзверін. Київ: Рад. шк., 1976. 654 с.
5. Сухорукова Г.В., Дронова О.О., Голота Н.М., Янцур Л.А. Образотворче мистецтво з методикою викладання в дошкільному навчальному закладі. / За. заг. ред. Г.В. Сухорукової. Київ : Видавничий Дім «Слово», 2020. 376 с.

РЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ

Рибачук Л.О., здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти факультету математики та інформатики
Генсіцька-Антонюк Н.О., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри математики з методикою викладання
Рівненського державного гуманітарного університету

Особистісно орієнтований підхід до навчання математики ґрунтується на ідеї про те, що кожен учень має унікальні здібності, особливості та потреби, які необхідно враховувати в процесі навчання. Цей підхід стає все більш актуальним в умовах сучасної освіти, яка зорієнтована на розвиток особистості учня та його самореалізацію [1].

Теоретичну основу особистісно орієнтованого навчання математики становлять такі концепції:

- **гуманістична психологія**, яка акцентує увагу на цінності людської особистості, її свободі та творчому потенціалі;
- **теорія особистості**, яка розглядає особистість як цілісну систему, що динамічно розвивається протягом життя;
- **теорія діяльності**, яка підкреслює роль активності учня в процесі навчання.

Розглянемо методологічні принципи особистісно орієнтованого навчання математики. **Принцип поваги до особистості учня.** Цей принцип передбачає визнання цінності особистості кожного учня, його права на свободу вибору та самовираження. **Принцип орієнтації на суб'єктний досвід учня.** Цей принцип передбачає врахування індивідуальних особливостей, здібностей, мотивів та інтересів учня в процесі навчання. **Принцип активізації пізнавальної діяльності учня.** Цей принцип передбачає створення умов для самостійного та творчого оволодіння учнями знаннями та навичками. **Принцип індивідуалізації та диференціації навчання.** Цей принцип передбачає врахування індивідуальних темпів та рівня навчальної підготовки учнів при організації навчального процесу. **Принцип єдності навчальної та виховної діяльності.** Цей принцип передбачає формування у процесі навчання математики не лише знань та навичок, але й особистісних якостей учнів [2].

Особистісно орієнтований підхід до навчання математики сприяє створенню сприятливого психолого-педагогічного клімату на уроці, дозволяє врахувати індивідуальні особливості учнів, робить навчання більш диференційованим, а також дає можливість учням відчути себе відповідальними за власне навчання.

Для реалізації особистісно орієнтованого підходу до навчання математики в середній школі можна використовувати такі методи.

Використання проблемного навчання. Цей метод передбачає постановку перед учнями проблемних задач, які стимулюють їх до самостійного пошуку знань та рішень. Проблемні задачі можуть бути як теоретичними, так і практичними. Наприклад, можна запропонувати учням дослідити певну математичну тему, розробити математичну модель для опису реального явища або знайти оптимальне рішення для певної задачі.

Використання проектного навчання. Цей метод передбачає роботу учнів над довгостроковими проектами, які пов'язані з вивченням математики. Проекти можуть бути індивідуальними або груповими. Теми проектів можуть бути різними, наприклад, "Історія математики", "Математика в моєму житті", "Застосування математики в різних галузях".

Використання ІКТ. Використання ІКТ на уроках математики дозволяє зробити навчання більш наочним, інтерактивним та цікавим для учнів. ІКТ можуть бути використані для демонстрації математичних понять та принципів, проведення віртуальних лабораторних робіт; розв'язання математичних задач; створення презентацій та інших проектів.

Використання групових та індивідуальних форм роботи. Групові та індивідуальні форми роботи дозволяють врахувати індивідуальні особливості учнів та сприяють розвитку їхніх комунікативних навичок.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Мельник О. Я., Шевчук О. А. ТИПОЛОГІЯ АВАРІЙ НА ХІМІЧНО-НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТАХ ТА ВИМОГИ ДО ЇХНЬОГО РОЗМІЩЕННЯ	3
Ющук А.І., Шевчук О.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛАКТИКИ ПОЖЕЖИ У ПРОЦЕСІ СИТУАТИВНОГО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	5
Рига С., Косарева Г. ОСОБЛИВОСТІ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З АЛАЛІЄЮ В УМОВАХ ІРЦ.....	7
Каштан М.О., Сілкова Е.О.ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ЗАСВОСННЯ МАТЕМАТИКИ.....	8
Михалко К.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕГРАЛА В КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	9
Пасічник О.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СТЕРЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	10
Борутіна Л. П., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ.....	11
Єлфімова Д.І., Косарева О.І. ФІЗКУЛЬТУРНІ ЗАЙНЯТТЯ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗДО, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗОВАНОСТІ ДІТЕЙ З ООП	12
Боровик С. М. Руденко Н. М. РОЗВИТОК НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ З ОДНОЛІТКАМИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РАС.....	14
Кравчук Т. Ю., Сілкова Е. О. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	16
Пархут І.В. Генсіцька-Антонюк Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ STEM ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ НУШ 5-6 КЛ.....	17
Борух С.В., Суржук Т.Б. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ ДО ВИВЧЕННЯ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОЇ ГАЛУЗІ.....	19
Шадюк О. І, Сятиня Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ ПАТРІОТИЗМУ У ДІТЕЙ ВПО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	19
Гаврилук Я.О., Горопаха Н.М. ДИТЯЧА КНИГА ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ РАННЬОГО ВІКУ.....	21
Левочко О.М., Федорова Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	22
Петренко Л.І., Горопаха Н.М. ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ФОРМ СПІВПРАЦІ ВИХОВАТЕЛІВ ЗДО З БАТЬКАМИ ВИХОВАНЦІВ СОЦІАЛЬНО НЕЗАХИЩЕНИХ КАТЕГОРІЙ.....	23
Гуц Б.Р.Шостак О.О. ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА В ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗНМ ЗАСОБАМИ ФОЛЬКЛОРНОЇ КАЗКИ.....	24
Васюрчик К.О., Галатюк Ю.М. ВІДОБРАЖЕННЯ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ У ВИВЧЕННІ ЕЛЕМЕНТІВ КВАНТОВОЇ ФІЗИКИ В СТАРШІЙ ШКОЛІ.....	26
Кушнірук Л.С., Галатюк Ю.М. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ФІЗИЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ.....	27
Гарбарчук Н.А., Галатюк Ю.М. МІЖПРЕДМЕТНА ІНТЕГРАЦІЯ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ У КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	29
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	31
Масовець Б.С. ЛОГОПЕДИЧНИЙ ТРЕНАЖЕР – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	32
Данченко А.В., Горопаха Н.М. НАСТУПНІСТЬ ЗДО І ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ НАВЧАЛЬНИХ УМІНЬ ДІТЕЙ.....	34
Осік К., Косарева О.І. ПОДОЛАННЯ АГРЕСИВНИХ ІМПУЛЬСІВ У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ ЗАСОБАМИ АВА ТЕРАПІЇ.....	35
Трайтлі А.Ю., Ціпан Т.С. НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ: ЦІЛІ, ЗАВДАННЯ, ПРИНЦИПИ.....	36
Савчук В.В., Ціпан Т.С. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	37
Багній О.П., Янцур Л. А. ДО ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	38
Рибачук Л.О. РЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ.....	40
Коптюх Н.С., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ПОДОЛАННЯ СТРАХУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ЗАСОБОМ КАЗКИ.....	41
Левечко І.Д., Павлюк Т.О. ПАЛЬЧИКОВА ГІМНАСТИКА, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИСЛАЛІЄЮ	43

Доманська Л.П., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ КООРДИНАТНО-ВЕКТОРНИМ МЕТОДОМ.....	45
Колода Н. М., Стельмашук Ж.Г. РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	45
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	46
Демчук Д. А., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
Делтува Н.Б., Руденко Н. М. АНАЛІЗ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ЕКСПРЕСИВНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ФОНЕТИКО-ФОНЕМАТИЧНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	49
Лесник О. Ю., Стельмашук Ж. Г. ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СКЛАДОВА ЕМОЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	51
Шевчук О.А. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЧЕРЕЗ ВИХОВНИЙ ЗАХІД «ПРОФІЛАКТИКА ВЖИВАННЯ ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН».....	52
Яскула В. С., Маліновська Н. В. ТЕАТРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	54
Трубакова Д. П., Маліновська Н. В. КРАЄЗНАВСТВО ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	55
Рудчик О. А., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	56
Стасюк М.П., Велесик Т.А. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА.....	57
Артюхова К. Ю., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	58

СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Опалько В.О., Шевчук О.А. ПСИХОЛОГІЯ БЕЗПЕКИ У МОМЕНТ НЕБЕЗПЕЧНОЇ СИТУАЦІЇ.....	60
Грицюк К. В., Кулакова Л.М. ОЦІНКА ПСИХІЧНОГО СТАНУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ: РЕЗУЛЬТАТИ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	63
Кравчук І.М., Кулаков Р.С. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМООЦІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	64
Шоцька М.П., Кулакова Л.М. СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩА РИСА ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА.....	66
Савчук В.Р., Кулакова Л. М. СТАН ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ У ПОГЛЯДАХ ТЕОРЕТИКІВ ПСИХОЛОГІЇ.....	67
Оздемір О., Созонюк О. В. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗКРИТТЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ».....	69

СЕКЦІЯ III. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Рудь О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ФАСЦІОЛЬОЗНОЇ ІНВАЗІЇ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБ В ЗОНІ ПОЛІССЯ.....	71
Трохимчук І., Стецюк С. ІНФЕКЦІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ЛЮДИНИ....	73
Колеснік А.О., Сяська І.О. СТРУКТУРНО-ТЕРИТОРІАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ РАДИВИЛІВСЬКОЇ ГРОМАДИ.....	75
Дишкант О.В., Давиденко П.О., Кучерявенко Р.О. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ІНФЕКЦІЙНОГО ГЕПАТИТУ У СОБАК.....	77
Андрощук О.О., Радзиховський М.Л., Кулішенко О.М. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ПАРВОВІРОЗУ СОБАК.....	78
Кичан М. В., Васів Р. О., Сачук Р. М., Калиновська Л. В. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ДЬОГТЮ БЕРЕЗОВОГО У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ.....	78
Кондратюк М.Л., Гунчак В.М., Сачук Р. М., Пономарьова С.А. ОСОБЛИВОСТІ ФАРМАКОКІНЕТИКИ ЦЕЛЕКОКСИБУ.....	80
Пепко В.О., Фаріонік Т.В., Пікула О.А., Сачук Р. М., Якута О.О. ФАРМАКОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОПРАНОЛОЛУ ГІДРОХЛОРИДУ.....	81
Сачук Р. М., Стравський Я.С., Гутий Б.В., Кацараба О.А., Барило Б.С. ВИВЧЕННЯ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА БІЛИХ МИШАХ.....	82
Сачук Р. М., Велесик Т.А., Кацараба О.А., Барило Б.С., Жигалюк С.В. ВИВЧЕННЯ СПЕЦИФІЧНОЇ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА МУРЧАКАХ ТА КРОЛЯХ.....	83
Сачук Р.М., Горюк Ю.В., Сачук Р. М., Курилас Л.В. ВИВЧЕННЯ ЗАЛИШКОВИХ КІЛЬКОСТЕЙ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 60» У ПРОДУКТАХ ТВАРИННИЦТВА.....	84

СЕКЦІЯ ІV. МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Лаврушкін С.В., Шинкарчук Н.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОСТІ НАДАННЯ ІТ-ПОСЛУГ ШЛЯХОМ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ.....	85
Ільюк І.І., Петренко С. В. КОМП'ЮТЕРНА ГРА НА ОСНОВІ РУШІЯ UNREAL ENGINE.....	87
Лещенко Б. В., Юзик О.П. СУЧАСНІ ФОРМИ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ КОНТЕНТУ.....	88
Мартиненков М.О., Кіндрат П.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ РОЗШИРЕНИХ МЕТОДІВ АУТЕНТИФІКАЦІЇ ДЛЯ СИСТЕМ КОНТРОЛЮ ДОСТУПУ.....	89
Мартиненков Д.О. Петренко С.В. ІНТЕГРАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ З ІНФОРМАТИКИ.....	90
Якимчук І.Ю., Кирик Т.А. РОЗРОБКА ЧАТ-БОТУ ОПОВІЩЕННЯ ПРО РОЗКЛАД ЗАНЯТЬ ФАКУЛЬТЕТУ.....	91
Сокольвак А.С., Паламарчук О.С. ОСОБЛИВОСТІ ГРАНТОВОЇ ПІДТРИМКИ СТАРТАПІВ У ІТ-СФЕРІ	92

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Чижевський О.О., Мартинчук І.І. МІЖНАРОДНІ ВІЙСЬКОВІ ТРИБУНАЛИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ.....	93
Немеришин В.М., Мартинчук І.І. ПОНЯТТЯ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ В НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ..	95
Кравчук І. О., Давидюк Р. П. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ТА ПРИЙОМІВ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ.....	96
Шляхтич Р.П. ДЖЕРЕЛА З АРХІВУ ВІДЕНСЬКОГО ІНСТИТУТУ ВИВЧЕННЯ ГОЛОКОСТУ ВІЗЕНТАЛЯ ПРО ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДОПОМІЖНОЇ ПОЛІЦІЇ В РОКИ НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ УКРАЇНИ.....	97
Дубінецька В.В., Карпуніна Т.О. ПОЗИЦІЯ УГОРЩИНИ ЩОДО УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ НАПЕРЕДОДНІ ТА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	100
Михальчук Р.Ю., Слесаренко А.В. УСНІ ДЖЕРЕЛА ФОНДУ ШОА УНІВЕРСИТЕТУ ПІВДЕННОЇ КАЛІФОРНІЇ В НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ І ВИКЛАДАЦЬКІЙ ПРАКТИЦІ (ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСІВ ГЕНОЦИДІВ, ТОТАЛІТАРНИХ РЕЖИМІВ, ІСТОРІЇ АЗІЇ, АФРИКИ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ).....	102
Михальчук Р.Ю. ПОТЕНЦІАЛ УСНИХ СВІДЧЕНЬ ЯХАД-ІН УНУМ В ДОСЛІДЖЕННІ ЗЛОЧИНІВ ПРО ЄВРЕІВ ТА НЕЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ ПІД ЧАС ГОЛОКОСТУ.....	104
Ілюкова А.С., Михальчук Р.Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ДЖУЗЕППЕ МАДЗІНІ.....	105
Ліщинська С.С., Михальчук Р.Ю. УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ	107
Лотоцький Ю.В., Михальчук Р. Ю. СТВОРЕННЯ ТАБОРІВ ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В ПОВОЄННІЙ ЄВРОПІ.....	109
Остап'юк І.О., Михальчук Р.Ю. МАРКІЗА ДЕ ПОМПАДУР В ІСТОРІЇ ФРАНЦІЇ.....	110
Ревко Р.М., Михальчук Р.Ю. СПІВПРАЦЯ УРЯДІВ ЄВРОПИ З НАЦИСТАМИ ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОГО ПИТАННЯ.....	111
Ситар О.В., Михальчук Р. Ю. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ ЖИТТЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПІДПІЛЛІ.....	114
Тарасюк Д.В., Михальчук Р.Ю. РОЛЬ НІМКЕНЬ В ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ.....	115
Хома М.Ю., Михальчук Р.Ю. ШВЕДСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУСТАВ ІІ АДOLF - «ЛЕВ ПІВНОЧІ».....	117
Чирик О.І., Михальчук Р.Ю. АНГЛІЙСЬКА БУРЖУАЗНА РЕВОЛЮЦІЯ ХVІІ СТОЛІТТЯ: ПОЛІТИЧНІ КОНФЛІКТИ, ЕКОНОМІЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНІ ЗМІНИ.....	118
Зілінський В.Т. АРХІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ҮАНАД-ІН UNUM (ПАРИЖ, ФРАНЦІЯ) ЯК ДЖЕРЕЛО ДО ВИВЧЕННЯ ТАБОРІВ ПРИМУСОВОЇ ПРАЦІ НА ТЕРИТОРІЇ ДИСТРИКТУ ГАЛІЧИНА (1941–1944 РР.).....	119
Корольова А.О., Северова О.В. РОЛЬ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ МИРУ В РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА.....	120

СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Войтович Л.О. Мороз Л.В. ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПТУ ПОЛІТИКА (НА МАТЕРІАЛІ АМЕРИКАНСЬКОГО АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ).....	122
Матвеев І.В., Ясногурська Л.М. КОНЦЕПТ «ЕМОЦІЇ І ПОЧУТТЯ» В АНГЛІСЬКОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ.....	123
Мічуда Н.М., Мороз Л.В. КОНЦЕПТ «ЖИТЛО» В АНГЛІЙСЬКІЙ СУЧАСНІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ.....	125

СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Лавор М.О., Казначесва Л.М. МІЖНАРОДНА ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ РІВНОГО.....	126
---	-----